

Forside!

Mads Føk nr. 2 23. Årgang D. 27. Oktober 1995

Mads Føk er et uafhængigt kommunikationsorgan for de studerende ved mat-fys faggruppen på Aarhus Universitet

Mads Føk finansieres af Det matematisk-fysiske Studienævn og udkommer 8-10 gange om året (afhængig af stofmængden!), som regel (altid) på fredage.

Uopfordrede indlæg modtages meget gerne, og de behøver ikke nødvendigvis være indskrevne (men det ses gerne). Afleveres indlæg indskrevne, bedes det være på A4 i tospaltet format med en spaltebredde på 7-8 cm.

Indlægene må gerne fremstå anonyme i bladet, men redaktionen skal vide, hvem der har skrevet dem. Skriv derfor navn og kontaktadresse på de indlæg, du afleverer!

Indlæg afleveres i Mads Føk's postbox på Matematisk Informationskontor, til et af de nedennævnte redaktionsmedlemmer eller sendes til *madsfoek@mi.aau.dk* på email. Hvis man vil være sikker på, at indlægget kommer med i det førstkommande nummer, skal det afleveres før deadline (normalt fredag før klippe-klistre (står på kalenderen)).

Mads Føk har kontor på F2.12 (lige over Aud F på gangen med studenterrådets kontor.)

Indholdsfortegnelsen:

1. Forsiden
2. You're looking at it
3. Leder
4. Kollegi(t)alt
6. RUS-rapport
8. Die Theater Klike
10. Studievejledningen Informerer
11. ISC informerer
12. Dr Føk
14. MFSR informerer
15. Føk reklame
16. Anvendt psykologi
18. Musik
21. Ferieberetning
23. Indtryk fra aktionsdagen d. 2.10.
24. Kalenderen

Mads Føk kan afhentes gratis følgende steder fra udgivelsesdagen og en uge frem:

Matematik: Ved Mat 11 opslagstavlen

Datalogi: På postboxene på R0

Fysik: På skranken udenfor informationen

Kemi: Ved siden af informationen

Derefter v. henvendelse til et redaktionsmedlem!

Redaktionen :

Thomas Fangel	Mat/Fys	Ansvarshavende
Kristian Støchkel	Mat/Fys	Medlem
Kristian Pedersen	Dat/Mat	Tegner
Martin Madsen	Mat/Fys	RUS og lillebror

Copyright Mads Føk 1995

Autumn Blues

Dagene bliver kortere, solen ses sjældent bryde igennem det grålige skydække, og kulden trænger sig på i en sådan grad at man fristes til at blive under dynen om morgenen. På træerne ses tendensen også: bladene falmer, den grønne farve bliver afløst af gule og røde nuancer, og bladene krøller sammen og falder af. Disse tegn der kan aflæses ude i naturen er for tydelige for selv den blindeste datalog: efteråret er på vej. Og med dette begynder også de første tanker at falde på den forestående eksamen i januar. Den dårlige samvittighed bliver sorteret og sortere, man skubber arbejdet til den næste week-end, som i øvrigt allerede er ved at vælte ud af studiekalenderen, overbelæst som den er med alt det man ikke nåede i week-enden før og før og før og før ...

Og her er det så at Mads Føk kommer ind i billedet. Dit pusterum i en tid med alt for meget arbejde. Det er her du med god samvittighed kan slappe af med at læse om alt mellem himmel og jord: bliv informeret om aktiviteter på faggruppen, fang din forelæzers opmærksomhed med højlydte grin over de særdeles humoristiske tegneserier, læs de sære historier, find ud af at der

også er en verden uden for de gule mursten og sidst men ikke mindst: læs de Steen og Stoffer du ikke har råd til at købe for din SU.

Indholdsmæssigt er dette nummer ingen undtagelse fra det ovenfor nævnte. Ingen radikale ændringer i forhold til de foregående numre og som man vil mærke er sidetallet også dalet ned på det almindelige niveau. Vi troede ellers at sidste nummers enorme stofmængde var starten på en ny epoke hvor stoffet ville vælte ind. Men vi tog fejl.

Sidste nummer var også specielt på anden vis. Der var nemlig ikke noget nummer og dato på forsiden. Vi beklager meget hvis nogen er gået i koma fordi de ikke kunne finde ud af hvilket nummer af Føk de egentlig læste i. Og kritiske ryster om, at det nu er umuligt at finde rundt i sin enorme samling af Mads Føk fejer vi let og elegant af bordet, for sidste nummer kan jo netop kendes på at det er det eneste (forhåbentligt) hvor der ikke er noget nummer på forsiden - ha!

På redaktionens vegne
/Fangel

Kollegi(t)alt

Enlig pige søger...

...gangkammerater, der ikke læser mat/fys eller statskundskab

September sidste år begyndte trangen til at komme hjemmefra at melde sig. Da det var første gang, jeg skulle stifte bekendtskab med vaskemaskine, komfur og rengøringsartikler, var jeg ikke et øjeblik i tvivl om, at det ville være bedst at flytte et sted hen, hvor der boede nogen, som vidste hvordan man skulle gøre. Jeg havde hørt en del om kollegieliv, kendte et par andre piger, som syntes "det var vildt hyggeligt". Da Skjoldhøjkollegiet kun ligger 400 m fra mine forældres hus, hvor køleskabet altid er fyldt og bilen holder i garagen, og 600 m fra min kommende arbejdsplads, ja så faldt valget naturligt nok på dette sted.

Da jeg i marts måned blev tilbudt et værelse på kollegiet, var jeg fyr og flamme; underskrev kontrakten, sendte den og tog over for at se på stedet. En af de vigtigste ting var naturligvis at undersøge kønsfordelingen. Den var OK: 10 drenge og 1 pige. Det lød jo fedt nok, man ville jo få det som blommen i et æg. Jeg skulle komme til at sande noget ganske andet!

Jeg var på dette tidspunkt i gang med en 1-årig HH, og havde det sidste år vidst, at jeg ville have læreplads i Dansk Supermarked når jeg var færdig. Om ikke andet for at blive afklaret omkring, hvilken uddannelse jeg ville ind på senere. For mig var det derfor perfekt, at der ikke ville være nogen lektielæsning, så kunne jeg jo pleje mit kollegieliv når jeg havde fri.

Da jeg flyttede ind, undrede jeg mig en del over, hvor stille der var på opgangen. Hvor blev de 365 nytårsaftener af, som kollegielivet efter sigende skulle indeholde?

Svaret fik jeg på det første køkkenmøde. De fleste læste matematik/fysik eller s-

tatskundskab. Det fattede jeg slet, slet ikke. Det var lige nøjagtigt de fag, jeg let og elegant var sprunget udenom i både gymnasie- og HH-tiden. Efter et par uger savnede jeg efterhånden nogle piger at drikke kakao og se video med om aftenen. Da jeg en torsdag aften socialt havde plantet mig i den selvløsende orange sofa i fællesrummet for at se Beverly Hills, og der blev skiftet over på TV-avisen, som lige havde kværnet på TV2, indså jeg, at der nok var en radikal forskel på mine bofæller og jeg. Det er ikke fordi, jeg ikke ser TV-avis, men hvis der er Beverly, kan jeg altså godt nøjes med at se den én gang.

Den person, jeg havde mest kontakt med, var en - ja, gæt selv: mat/fys'er, som dagligt mindede mig om, at han ikke brød sig om høj musik. Men det var da til at forstå, hvad jeg ikke fattede, var hvorfor man havde et begreb, som hedder "Ugens formel": En seddel på opslagstavlen, som indeholder en del tal, som kunne få den mest tørre matematiker til at bryde ud i hulkende grin. Fuldstændigt latterligt at have en række udsagn, som man forsøger at forklare passer ved at demonstrere nogle formler, som så alligevel ikke passer.

De fleste mennesker forandrer sig en smule ved indtagelse af større mængder alkohol. Mat/fys'ere reagerer ret kraftigt på det. Dette skulle vise sig ved første Tour de Chambre godt en måned efter, jeg var flyttet ind på gangen. For ikke at være enlig høne, havde jeg alieret mig med en veninde, og da gangens anden pige også kom, var kønsfordelingen 3 mod 10. Men det er også alt, alt for lidt. Folk gik fuldstændigt amok. Det mest vovede var nok, at der

Kollegi(t)alt

ingen formelsamlinger eller bøger var med til bords. Promillerne steg til langt over forventet-grænsen under middagen, og da selve rundturen til værelserne kom, var folk mere end parate til at indtage, de ret fantasi-fulde drinks.

Personer, som man kun tidligere havde set begravet i bøger eller klistret til TV-avisen, virkede nu pludelig helt normale. Enkelte gav den oven i købet som kænguru uden arme i et bevægelseshæmmet forsøg på at danse.

Efter at have boet på gangen i et halvt år

har jeg vænnet mig til kollegielivet. Det er ikke "Nye 2." jeg er havnet på, jeg bliver stadig bedt om at skrue ned, og jeg er som jeg er stadig alene om at have tømmermænd søndag morgen. Men der er altid en, der er i stand til at hjælpe med matematik, hvis aftenskoleopgaverne bliver for vanskelige, og der er som regel også en, der ved hvad der er galt med computeren, så alt i alt er det nu ikke så slemt. Men et par piger mere på opgangen ville nu ikke skade: Der er 10 drenge, der giver mig ret!

RUS-rapport

Die Theater Klike

Die Theater Klike

Studievejledningen Informerer

MFSR informerer

Anvendt psykologi

Skærmtække

Den amerikanske medie gigant Time-Warner har for nylig lanceret computerspillet Endorfun. Spillet er udstyret med budskaber til spillerens underbevidsthed, som vil give en følelse af omend ikke ekstase så i det mindste velvære hos spilleren. Forskellige forbrugergrupper gik straks til kamp mod denne skræmmende manipulering af sagesløse forbrugere. Men i vores lille bofællesskab har vi taget denne udvikling til os.

Igenennem flere år har vi brugt vores fritid på at udvikle et program, som ved hjælp af billed og lyd udsender signaler til underbevidstheden. Da underbevidstheden selvsagt rummer mange facetter måtte programmet af pladshensyn indskrænkes til et mindre område. Og da vi er tre unge mænd faldt valget på den kvindelige sensualitet.

Projektet har været en stor udfordring, hvor der er arbejdet på tværs af faggrænserne i bofællesskabet. Vi er to dataloger, som har stået for implementeringen af lyd- og billedside, samt en kompliceret del, som analyserer kvindens reaktioner og afsender de rigtige signaler hvor den mandlige intuition ofte fejler.

Trediemanden i bofællesskabet læser psykologi, og hans store interesse er refleksologi, især efter den Pavlovske lære, og Reichs teori at udseendet sladrer om psyken. Til hverdag undersøger han hundes fysiske reaktioner på forskellige situationer. F.eks. afslører hundens hale med usvigelig sikkerhed dens humør. Ligeledes er der en klar sammenhæng mellem hundes spytafsondring i bilen og hvor vant de er til at blive transporteret i bil.

Som de fleste er bekendt med afslører kropssproget også menneskenes hensigter og meninger ret præcis. Vi har derfor lavet programmet således at hvis man observer-

er et udtryk hos kvinden kan man via tastaturet få computeren til at udsende et signal som stimulerer netop det adfærdsmønster hos hende. Programmet, som vi kalder SNITCH, er altså groft sagt en støtte pædagog til os, som har svært ved at lodde dybden af kvindens følelser. Hvordan SNITCH helt nøjagtig fungerer er meget kompliceret og kan bedst beskrives ved den første anvendelse af programmet udenfor bofællesskabet mildest talt kontrollerede og ukvindelige miljø. Vi havde sat et godt lyd kort i en bærbar computer, og jeg havde mod at låne en grå Melka-skjorte med matchende slips og et par Levi's af de andre, indvilget i at være forsøgsleder.

Vi havde udvalgt en af de cafeer hvor gæsterne har mobiltelefoner med, for ikke at virke mistænkelige. Jeg satte mig ved bardisken og tændte computeren mens jeg bestilte en irsk kaffe. Kvinden som sad ved siden af mig var midt i tyverne, ryger, slank, iført jeans og stram bluse og så havde hun et smukt ansigt. Jeg tastede oplysningerne ind, og satte snitch på stand-by, indtil jeg havde fået hendes opmærksomhed.

— Kan jeg købe en smøg, forsøgte jeg. — skrid nörd, sagde hun og læste videre i sin avis. — undskyld, kunne du fortælle mig hvordan man staver til CALLANETICS, for jeg er ved at skrive til de andre parthavere i vores nye helsecenter. Hun kiggede overrasket på mig. —CAL-, hun kiggede på den matte skærm mens jeg tastede, og uden hun så det startede jeg Snitch. —LANET-I-C-S. Hun kiggede lidt endnu på skærmen, vendte sig og så mig lige i øjnene, —Er du tryk ved at sætte penge i den branche. Jeg svarede, at det ikke var så mange penge, og at jeg var ved at uddanne mig på universitetet så jeg ville få job i en anden branche. Jeg trykkede på et par taster, deriblandt F6. —Hvad læser du?,

Anvendt psykologi

spurgte hun medens hun rettede blikket mod skærmen. —jeg er igang med fjerde år på datalogi og matematik. —Gud hvor spændende, udbrød hun, —det er et fag for rigtige mandfolk, ikke? —Ahr jeg ved ikke rigtig, begyndte jeg og trykkede shift-F6 og huskede at F6 er meget effektiv. —Jeg forstår ikke datalogi, men det er så fascinerende; alle de systemer i kan lave, hun rettede sig op på stolen og førte hånden gennem de fyldige blonde krøller. Jeg trykkede på F2.

Vi snakkede en times tid, dvs. at jeg indimellem henledte hendes opmærksomhed på skærmen nå lydene fra Snitch blev overdøvet af larm fra kunderne ved de nærmeste borde. Da hun på et tidspunkt rodede i sin taske efter en ny pakke cigaretter skrev jeg nogle mere intime oplysninger ind til Snitch, for at den mere effektivt kunne vælge signaler. —Har du en kæreste, spurgte hun og inhalerede kraftigt på cigaretten. —Næh, svarede jeg, og berørte let F1, og straks efter F2, da hendes næsebor vibrerede.

Der blev stille et minuts tid, så kiggede hun mig dybt i øjnene, og jeg trykkede på F4, da hendes pupiller var tydeligt udvidede. Så skodede hun cigaretten, selv om den var næsten hel og rejste sig. —Jeg føler mig så underlig. Så greb hun mit ansigt med sine hænder og kyssede mig vildt og inderligt. Samtidigt udsendte computeren en kort hyletone, som advarede mod at batteriet snart var fladt. Jeg frigjorde mig, og kæmpede med slipseknude og skjorteknapper indtil hun med målbevidste hænder fik

knappet skjorten op. Nede ved bukselindingen havde jeg et bælte, som udover en radiosender også holdt et ekstra batteri, og mens hun lod sine hænder glide over min overkrop, udskiftede jeg batteriet, og startede et underprogram i Snitch, som taler til kvindens tolerance.

I bofællesskabet blev vi hurtigt klar over, at Snitch ikke kunne klare alt, så når kvinden er blevet særdeles modtagelig gælder det om at få hende til at bevare det gode indtryk, således at de skuffelser som hun oplever når computeren er slukket vil blive mødt med udelt forståelse. Vi kalder det for "du må ta' mig som du er"-fasen.

Hun lod sin hånd hvile på min mave. —Er du tit nede i dit helsecenter? Jeg svarede, at studiet krævede meget tid, og at jeg foretrak bowling hvis jeg skulle dyrke sport. Hun nikkede bifaldende. — Det skulle være godt for motorikken og balanceevnen. Hun viste sig at være velbegavet, for alle mine skavanker blev udstyret med en rationel forklaring, og efter endnu en halv time, følte jeg mig sikker nok til at trykke på F6; 10 minutter senere gik vi. På vej ud af cafeen smed jeg diskret radiosenderen over til bofællerne, som sad med hovedtelefoner på ved et bord nær udgangen.

Hvad der skete indtil jeg næste morgen vendte tilbage til bofællesskabet kun iført underbukser og uden computer er min hemmelighed. Vi har fået tøjet tilbage, men hun afsløgte at aflevere computeren med et satanisk smil.

Musikanmeldelser

Pennywise: "About Time"

Alle kender Offspring, og nogen har måske hørt om NOFX, men nu er der nyt fra et tredje punkband: Pennywise. De har lavet den bedst sælgende debut nogensinde hos pladeselskabet Epitaph, hvor de andre to også er tilknyttet, og det siger alligevel lidt! Efter at have hørt Pennywise' tredje album, er jeg da også nødt til at udråbe dem som det næste store amerikanske punknavn. Det er på høje tid, at de får chancen - "About Time" er surf- og skatepunk, så det basker. Hvis du var i København i starten af september, så gik du formentlig glip af gruppens koncert sammen med bl.a. White Zombie og Soundgarden - og dét var lidt dumt, ikke? Men bare rolig, du kan nå at redde miséren. Køb "About Time" bliv glad.

Renegade Soundwave: "The Next Chapter Of Dub"

Hallo? Hvem er Renegade Soundwave? Og hvad er i øvrigt det der *dub* for en størrelse? For nu at tage det sidste først, så er *dub* en skønsm blanding af dance, ambient, Bristol-rytmer, scratch, langsomme beats, jamaicansk rastareggæ og samples. I den "genre" befinder Danny Briottet og Gary Asquith, som har været hjørnestenene i RSW siden 1987, sig egentlig ganske udmærket. De fleste af numrene på "The Next Chapter Of Dub" rykker hver for sig på sin egen stilfærdige facon, men i sin helhed bliver pladen let ensformig. Derfor bør RSW nydes i små doser på 2-3 skæringer ad gangen, hvis man ønsker det fulde udbytte.

Buckshot O.D.: "Outta Coarse...."

I tidevandet af den bølge af gangsta-rap, som gav os Ice T og Snoop Doggy Dog, får vi nu lov at stifte bekendtskab med Buckshot O.D. Fedt, tænker du og læser coveret, hvor du opdager noget chokerende. Buckshot er

svenske?! Men når de seks unge musikere (gennemsnitsalderen er 22 år) spiller ud mod verden, sker det med en sådan vrede og intensitet, at det pludselig bliver ligegyldigt om bandet stammer fra Harlem eller Skåne. På det felt har jeg kun set dem overgået af deres egne idoler - nemlig Rage Against The Machine. I mine øjne er Buckshot O.D. noget af det bedste, der er sluppet ud af Sverige i lang tid - ikke mindst fordi guitaren er blevet skruet et par trin op af decibelskalaen. Det medvirker til at gøre "Outta Coarse...." til et yderst helstøbt og nyskabende album. Det er simpelthen umuligt at sidde stille, når man hører det.

Impotators: "Perfect Day"

Århusianske Impotators er endelig på gaden med deres første CD. Det har taget dem to år at få den ud, men det er mest bandets egen fejl, for siden 3.pladsen ved DM i Rock 93 (efter Dizzy og Kashmir) er de rosende ord - med rette - væltet ned over de fire heavyrockere. Impotators har i stedet brugt de to år på at spille sig større live over det meste af landet. Debutpladen indeholder 13 fede og lettilgængelige numre, der mest af alt lyder som en god gang skaterrock, der er blevet iblandet en ekstra tung guitar. Hvis du ikke er sikker på, om den stil er lige dig, så tag ud og oplev bandet live - så bliver du det!

Ludo X: "tba" (Advanced Demo-tape)

Vi skrev år ét efter Dizzy Mizz Lizzy, da Ludo X i 1994 vandt det danske mesterskab i rock, og nu er de så småt ved at være klar med den længe ventede debut-CD. "Sleeping" har allerede været ude på single i nogle måneder og den følges d. 20 september op af "Audience", der er et langt stærkere og mere dynamisk udspil end det foregående. Pladen, der endnu ikke har fået en titel, indledes med

den skærende intro "Is This For Real?", som jeg kun har hørt overgået af Suedes "Introducing The Band" og Depeche Mode i den genre. Materialet på CD'en er i det hele taget meget inspireret af den engelske brit-pop - især ligeledes aktuelle Blur - men Ludo X formår at slå sig fri af alle sammenligninger og skabe sin helt egen lyd. Det sker

ikke mindst i kraft af den meget karismatiske forsanger, Jeppe Breum Laursen, som tilføjer bandet noget helt specielt - hvad man især vil vide, hvis man har oplevet dem live. Ludo X' debut forventes ude omkring 2. oktober.

/Hougaard

Therapy?: "Infernal love"

I 1989 mødtes tre unge, vrede mænd i hjertet af Belfast. Med sig bar de sårene fra en tilværelse i det konfliktfyldte Nordirland, samt en forkærlighed for larmende støjrock, og det varede ikke længe før pladeselskaberne fik øje på Therapy?, der allerede på det tidspunkt var nytænkende. Dengang arbejdede forsanger Andy Cairns som mekaniker på femte år og han følte sig meget privilegeret over at få chancen for at leve af sin store lidenskab. Selv kommer han fra en del af Belfast, hvor arbejdsløsheden er på den forkerte side af 30 procent, og selv mekanikerjobbet fik ham til at føle sig heldig. Gruppens debut "Baby Teeth" udkom da den lille viser stod på 1991 og den store på sommer, og selvom stilen langt fra var så rendyrket som i dag, kunne man alligevel ane det ulmende sangskrivertalent Andy Cairns. Jo, rockens psykoterapeuter havde åbnet deres praksis og var parate til at tage overarbejde.

Afstikker nye grænser

Da Therapy? barslede med det fjerde album "Troublegum" i begyndelsen af 1994, fuldbyrdede de tre nordirere den forvandling, som allerede blev varslet på "Nurse" to år

tidligere. Med "Troublegum" fulgte den kommercielle succes, som bl.a. resulterede i en MTV Music Award for bedste nye band. Det var især den maniske "Die Laughing", der havde indbygget lattermaskine i singlecoveret, og den betændte, hårdtpumpede "Isolation", som sendte hele Europa i behandling hos Andy Cairns og Co. - Therapy? afstak helt nye grænser for hård indierock for derefter at overskride dem i samme åndedrag. Et alternativ til den alternative grungescene, kunne man næsten kalde dem.

Manden bag musikeren

Der er vist ingen tvivl om, at Andy Cairns er primus motor i Therapy? Det er Cairns, der profilerer gruppen udadtil, men det er også hans skyggeside, som danner grundlag for dens mørke inderste. I teksterne afspejles en ekstrem ærlighed og sans for at give følelserne frit løb, som især har sit afspring i Cairns' opvækst i det krigshærgede Belfast. Han tager ingenting for givet og nægter at lade sig kontrollere. - Jeg forventer altid det værste, for så bliver jeg aldrig skuffet. Hver gang jeg har forsøgt at være håbefuld eller optimistisk, er mine ønsker endt med ikke at

Musik

blive til virkelighed.

Infernalsk kærlighed

Men Andy Cairns er blevet gladere siden "Troublegum". På den nye "Infernal Love" dukker Therapy? i perioder frem fra tussmørket og snupper en hurtigt mundfuld luft i form af enkle, iørefaldende melodier, før de igen forsvinder i det dunkle inferno, som gruppen kender så godt. For eksempel sangen "Loose", der handler om en oplevelse Andy havde med sin kæreste for nogle år siden. En af den slags oplevelser, der får alt andet til at blive ligegyldigt. Selv mener de at det er skyldes, at Therapy? er blevet ældre og mere voksne. De er modnet. - Vi er blevet ældre. Og vi har udviklet os både som mennesker og musikere.

Lys forude

Det kommer da heller ikke som en overraskelse, at det er pladens afsluttende budskab *There is a light at the end of the tunnel* - der er lys for enden af tunnelen - der

roterer i lokalet som et svirrende ekko, når man forlader Therapy? *Heavyfuckingmetal* er dog stadig det varemærke, som Therapy? påhæfter sig selv, men i virkeligheden er der meget langt fra det *teenage-angst-pop-heavy-band* som lavede "Troublegum" til det velovervejede rockband, som nu giver os "Infernal Love". Der er ingen "Isolation" på den nye plade, men i stedet et overflødigshorn af variation. Mest påtrængende er det hardcore åbningsnummer "Epilepsy", den stille, men intense "A moment of clarity", de vrede "Misery" og "Me vs. you" (Therapy? som vi *kender* dem) - og selvfølgelig den fænomenale coverversion af Husker Du's "Diane", som er blevet totalt forvansket af et strygerarrangement. "Infernal Love" er pompøs, uden at være prangende. De tre nordirere har formået at lave en yderst velafbalanceret plade, der indeholder flere aspekter og mere dybde end man tidligere har set. Den er knap så oprørsk som forgængeren, men mindst ligeså anspændt og fortættet.

/Hougaard

Nu falmer skoven

Det skulle ske, at man besøgte sit forhen-værende hjem, da efterårsferien kom.

Af en eller anden besynderlig årsag, havde min indre stemme sagt at der var noget at komme efter i den miniature udgave af en gudsforladt landsby, hvor jeg havde spildt størstedelen af mit hidtige liv. Men nej, det skulle snart blive mig klart, at heller ikke i denne sag kunne jeg stole på min indre stemme, som med et mere nutidigt ord hedder intuition. Efterhånden er jeg ved at tro, at denne navneforandring blot er forsøg på at skjule, at her der tale om et levn fra middelalderens mystik og overtro.

Jeg burde allerede have vendt om, da de første tydelige tegn på, at landet jeg skulle vende tilbage til var forjættet og nu kun efterlod sig spøgelsesbyer af fortabte sjæle, viste sig. Men som I ved tog min intuition fejl og det skulle ikke blive den sidste gang. For som tiden gik og jeg kom længere ind i landet gik det op for mig, at spøgelsesbyerne virkede som sorte huller, der sugede folk til sig for aldrig at give slip på dem igen. Nu undrer du dig nok over hvorfor det forjættede Sønderjylland så ikke er enormt overfyldt. Forklaringen er den, at der ikke er tale om massetiltrækning, men sjæletiltrækning, jo svagere sjæl jo lettere tiltrækkes man. Den fortabte læser, vil på nuværende tidspunkt tro, at jeg hører til en af disse svage sjæle, og hvordan kunne han/hun også konkludere anderledes, for faktum er, at jeg vendte tilbage.

Efter blot et kvart år lå byen nu fuldstændig fde, tilbage var kun nogle få renoverede facader, som et levn fra den gang byen kunne tiltrække Peter Olesen i håbet om, at han måske kunne rede byens desillusionerede barok-villaer fra den om sig gribende markedsøkonomi. Nogle tilmågede værtshuse, hvor samtaleemnet synes at have

været det samme altid (tydeligt tegn på fag idioti), var en af de andre rester fra byens storhedstid. Snart skulle jeg opleve det på nært hold!

Da jeg kom til huset, hvor mine forældre boede, var det eneste, der havde ændret sig længden af græsset og hækkens bredde. Grunden til at mine forældre heller ikke havde ændret sig, udover måske lige den sædvanlige overvægt, som følge af at min storebror ikke længere boede hjemme så han kunne suge overskudet ud af boet skyldtes, at de som andre invandrere havde beholdt deres egen kultur og sprog, altså havde undgået den assimilering, der gennem årtusinder har været sønderjydernes vartegn: assimilation bevarer stagnation.

Så alt var ikke så dødt, som det ved første øjekast havde givet indtryk af; man kunne tale om, at mit tidligere hjem var en frizone, som en hvidløgspilantage i en vampyr befængt verden.

Men et eller andet kaldte på mig og fik mig lokket ud af hvidløgspilantagen. Der stod jeg så i mørket den første lørdag aften i min første efterårsferie efter flugten. Jeg bevægede mig ud i natten, det var mørkt for kun ganske få gadelamper virkede stadig på de kanter. Efter nogen tid, hvor jeg havde kæmpet mig igennem adskillige menneskeædende berberis og havde overlevet en grotte fyldt med rabies befængte flagermus, lykkedes det mig at komme den ene kilometer længere ned ad vejen, hvor en ven fra en nær fortid boede. Snart skulle det vis sig, at ikke kun vejen ned til ham havde ændret sig, men også det der engang havde været en ven, havde forvandlet sig til en af disse fortabte sjæle, der mere end nogen sinde tidligere kunne forveksles med den stakkels Edward, hvis sjæl var forhekset af den Hvide Heks.

Ferieberetning

Jeg nærer dog stadig det håb at Hawkin har ret i sin teorier om, at der er fotoner der undslipper de sorte huller, for i så fald er der håb for min ven for i øjeblikket befinder han sig kun i randområdet af et sådan sort hul.

Længe skulle jeg ikke overvære denne elendighed, før jeg igen stod i mørket for at begive mig mod centrum af dette golde sted. Det skulle vise sig, at turen blev som en vandring i Kapaterne ved fuldmåne.

Da jeg stod der i mørket syntes tiden at være gået i stå, det eneste der afkræftede min alle steds nærværende intuition var nogle skrig i det fjerne. Efter nogen tid af lammelse over skrigene, der synes at komme fra en enlig mor med 10 børn på tagetagen af en nedstyrede boligblok, kom jeg igen i bevægelse, stærkt hjulpet på vej af stanken af kattepis,

der nu syntes at være overalt.

Da jeg igen befandt mig et sted, hvor jeg kunne se mine fødder, var jeg kommet til centrum, men til hvilket centrum. Folk vandrede formålsløst rundt mellem de 2 diskoteker og den ene bar, der havde overlevet den årlige menneskeflugt ved sommertid. Der var tilsyneladende ingen der bemærkede, at jeg stod der og bogstavelig talt overbegloede dem, men forstå mig nu ikke falsk, hvordan ville I reagere, hvis I den ene dag sidder trygt og nyder en fadøl i fysisk fredagsbar og så aftenen efter står i Ridley Scott's Los Angeles i år 2021 efter en fornylig overstået atomkrig.

To be continued

/Mmassen

Indtryk fra aktionsdagen d. 2.10.

KALENDEREN

- Fredag d. 27. oktober : Føk nr. 2 udkommer.
- Søndag d. 29. oktober : Eulers Venner holder løvfaldstur.
- Onsdag d. 1. november : TÅGEKAMMERET afholder foredrag.
- Søndag d. 5. november : Guy Fawkes Day. Fyren prøvede vist nok at sprænge det engelske parlament i luften, og fordi det ikke lykkedes fyrer englænderne denne dag en masse fyrværkeri af.
- Fredag d. 17. november : Dødlinie på Føk nr. 3.
: TÅGEKAMMERET holder Stiftelsesfest i Mat Kant
- Lørdag d. 18. november : Årets Medie-begivenhed: Prins Joachim og Alexandra Manley's bryllup. Mads Føk udlodder et gratis abonnement på bladet hvis man kan skrive en sang om de to hovedpersoner, der er dårligere end Jimi og Rene's.
- Fredag d. 24. november : Føk nr. 3 udkommer. Et specielt retrospektivt bryllupsnummer, hvor Føk forventer at have en medarbejder med til festen samt de efterfølgende begivenheder i sovekammeret.
- Fredag d. 1. december : 15 år (± 1 år) siden Poul og Nulle kravlede ned i hullet.
- Fredag d. 8. december : Dødlinie på Føk nr. 4
- Fredag d. 15. december : Føk nr. 4 udkommer.
- Søndag d. 24. december : Den årlige vær-god-ved-hinanden-aften.
- Januar '96 : Mat 10 eksamen for russerne (og deres tutorer?)
- Oktober '96 : Mads Føk modtager et sagsanlæg for at lave den dårligste kalender siden Gutenberg.